

tringer ere faldne saaledes, som jeg mener, at de ere faldne, vilde det være i fuld Samklang med den Ytring, som det ærede Medlem vedgaar at have brugt, nemlig at det er en politisk Forbrydelse fra det ærede Medlems Side, som vi her have at gjøre med. Det er derfor meget rimeligt, at jeg har havt Ret i min Opfattelse; men, som sagt, Tidenden vil jo vise det, hvis det ærede Medlem ikke har gennemlæst sit Foredrag. Naar det ærede Medlem dernæst ankede over, at jeg skulde have ytret mig paa en overlegen Maade om Modstandernes Argumenter og fremhævet mine egne som heldige og deres som mindre heldige, saa maa jeg bemærke lige overfor ham, at det er temmelig ubilligt, at han kommer med denne Antæ lige overfor mig i selvsamme Dødblik, som han selv et Par Gange gjør sig skyldig i det Selvsamme. Han bemærkede ikke blot, at det var „utvivlsomt“, at man fra første Færd af har været enig om, at Dekorationer o. dsl. hørte under det, der skulde afholdes af den til Theaterbygningen bevilgede Sum, tiltrods for, at jeg og endel Andre have bemærket, at disse Udgifter aldeles ikke skulde afholdes deraf, men at tværtimod det Modsatte var det Rette, og have søgt at bevise dette ud af Ytringer, der i sin Tid ere faldne. Men han endte ogsaa med at sige, at det Forfvar, der havde været ført her i Thinget for Ministerens Færd, ikke havde været heldigt; det Oneste, der kunde lade sig høre til Forfvar, var det, som det ærede Medlem selv (Hall) havde sagt for nogle Aar tilbage; alt det Andet var ikke heldigt. Det ærede Medlem for Nørresundby (Suel) fremhævede jo ogsaa igaar, at mine Argumenter ikke være videre gode. Han sagde endog, at der ingen Kerne var i dem, men at det kun var Lovet. Nu veed jeg, at det ærede Medlem for Præstø Amt (Bojsen) vil svare mig: „Ja, der er Forskel paa Kong Salomon og Sorgen Hattemager; jeg er Formand i Finantsudvalget og Medlem af Høretallet i Thinget.“ Og hvad er jeg? Jeg er en Uskelryg, der er i Mindretallet. Det forekommer mig dog mindre passende for det ærede Medlem at fremhæve sin Stilling her i Thinget over for mig. Naa, det saar jeg at skænke ham, men hans Argumenter kan jeg ikke ganske lade slippe saaledes. Jeg beklager meget, at hans Opfattelse af mine Ytringer paa flere Punkter har været saa overmaadede urigtig. Han sagde, at den betegnende Ytring om, at Pengene skulde ligge lige saa godt i Theatrets Reservecfond og i Sorø Akademi, skulde jeg ogsaa have indrømmet og fortolket paa den Maade, at ligervis som de efter min Mening, naar de laa i Theatrets Reservecfond, vare til Disposition for Regjeringen, vare de det ogsaa, naar de laa hos Sorø Akademi. Jeg har ikke sagt, at, naar de laa i Theatrets Reservecfond, vare de under visse Omstændigheder til Disposition for Regjeringen; tværtimod, de ere det under alle Omstændigheder, for

saa vidt de ere nødvendige for Theatrets Drift, og at jeg skulde have ytret, at paa samme Maade var det til Disposition, der laa i Sorø Akademi, er altsaa en fuldstændig Misforstaaelse. Jeg har ikke sagt et Ord af det. Jeg sagde tværtimod, at denne berømte Sætning af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der uafslædig er bleven gjentaget, og som, hver Gang Sagen har været forhandlet, har været fremdraget i det Mindste to Gange om Dagen, i og for sig er meget rigtig, for saa vidt man forstod den saaledes, at naar disse Indretninger have lige gode Kasser, ligge Pengene lige godt paa begge Steder, men hvis den var at forstaa, som jeg antog, at det ærede Medlem havde ment det, at Pengene ere lige saa uangribelige for Ministeriet, naar de ligge i Theatrets Reservecfonden, som naar de ligge i Sorø Akademis Kasse. Saa var dette en Sætning, som jeg paastod var ganske urigtig; men jeg paastod — og derfor fremdrog jeg det —, at man ikke kunde udlede Noget deraf, at den ikke øieblikkelig var bleven modsagt. Det ærede Medlem vil altsaa se, at han her bestandig har misforstaaet mig. Naar det ærede Medlem dernæst bemærkede, at det er utvivlsomt, at man fra Sagens Begyndelse havde været enig om, at Dekorationer og deslige, — jeg veed ikke, om han tog Garderobe og Møbler med, men i alt Fald Dekorationer — henhørte under de Gjenstande, som skulde afholdes af Theatrets Byggesum, hvad ansøgte han saa for at bevise dette? Han ansøgte et Bevis, som skulde være slaaende, nemlig det, at man den Gang antog, at dette vilde være noget helt Forsvindende. Denne Omstændighed skulde være et Argument for, at Udgifterne dertil skulde afholdes af Theatrets Byggesum. Nei, jeg indrømmer fuldkommen, at det var en temmelig udbredt Mening, at Udgifterne hertil vilde blive noget Forsvindende; men deraf fulgte jo ingenlunde, at dette lille Beløb — var det stort, skulde være Tale derom — skulde afholdes af Theatrets Byggesum. Tværtimod, man sagde saaledes: I have her udfæstet en Sum — saaledes blev det jo nævnt, navnlig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) — som I paastaa er tilstrækkelig til at opføre Bygningen for; jeg tror ikke, at den er det — jegde det nævnte ærede Medlem —, men i hvert Fald vil der komme mange andre Udgifter udenfor denne Sum; thi da I have forandret Bestemmelsen om, at Scenen skal have de samme Dimensioner, saa at Dekorationerne kunde oversføres fra det gamle Theater, vil der blive Udgifter i saa Henseende. Derpaa kom den farsøse Ytring frem om Toppen og Noden, som vi have hørt saa mange Gange, og som skulde bevise, at det kun var Lidt, der var Tale om. Men hvorledes skulde den Omstændighed, at man troede, at det kun var Lidt, kunne være Bevis for, at, naar denne Forudsæt-